

Krypton

[Identità] [Potere] [Rappresentazioni]

<http://ojs.romatrepress.uniroma3.it/index.php/krypton/>

Krypton VIII/2016

Uitare

«Orice acțiune pretinde uitarea, după cum orice existență organică are nevoie nu numai de lumină, ci și de întuneric. Acel om care dorește să simtă până la capăt numai într-un mod pur istoric, seamănă cu cineva constrâns să se abțină de la somn sau cu un animal obligat să se hrănească prin rumegare și mereu numai prin repetată rumegare. Deci, aproape că se poate trăi fără amintire, ba chiar fericit, așa cum face animalul, dar este cu totul imposibil a trăi fără uitare».

[F. Nietzsche, *Despre folosul și neajunsurile istoriei pentru viață*]

Aceste reflecții, formulate de tânărul Nietzsche în 1874, au un corespondent într-o celebră povestire a lui Jorge Luís Borges, *Funes el memorioso*, în care protagonistul este victima unei memorii pe cât de prodigioase pe atât greu de suportat, împovărată fiind de detalii inutile „întocmai precum o magazie de deșeuri”.

Din acest punct de vedere, memoria ca fapt individual este în mod obligatoriu o neconținută operație de uitare și conservare. În mod analog, comunitățile mnemotehnice (familie, grupuri etnice sau sociale, națiuni, etc.) nu se fondează doar pe practici de memorie colectivă – care, prin comemorări ciclice, amintesc un trecut considerat comun – ci, în baza unor norme precise ale amintirii, se recunosc inclusiv prin forme strategice de uitare împărtășită, indispensabile pentru a menține coeziunea grupului.

Să ne gândim, de pildă, la relevanța culturală și socială a actelor de iertare și reconciliere, acolo unde semnificația lor ultimă rezidă în uitarea afrontului adus. Unele din echivalentele grecești și latinești ale cuvântului „iertare” fac trimitere la conceptul de uitare: *amnestia*, *oblivio*. A uita sau chiar a alege să nu știi, constituie baza indispensabilă pentru o reluare a conviețuirii pașnice și a vieții democratice a unei comunități, cum se întâmplă, de pildă, în Grecia veacului al V-lea a. C.: în centrul formulei clasice a jurământului atenienilor se afla termenul *mé mnesikakein*, care indica voința de a depăși amintirea nedreptăților îndurate. De altfel, uitarea nu poate fi nicicând concepută separat de amintire, deși e adevărat că iertarea o implică într-un anumit sens: „Adevărata uitare este un act pozitiv, grație căruia victima își amintește delictul al cărei obiect a fost, dar decide să nu mai țină cont de asta în relațiile sale cu vinovatul” (Armand Abecassis).

În lumina acestor considerații, abolirea – involuntară sau deliberată – a amintirii sau a memoriei – individuale sau colective – apare drept un instrument fundamental pentru a înțelege modalitățile prin care actorii sociali modelează și reprezintă identitățile, mai cu seamă în relație cu raporturile de putere în care sunt fatalmente absorbiți. Pornind de la aceste considerente, revista *Krypton. Identità, Potere, Rappresentazioni* lansează cel de al optulea call for papers, invitând toți colaboratorii să propună contribuții care să analizeze tema uitării, din diferite perspective disciplinare sau într-o optică interdisciplinară.

Articolele, redactate într-una din limbile prevăzute de *Krypton* (franceză, engleză, italiană, portugheză, română, spaniolă) se vor expedia până la **31 octombrie 2016** prin intermediul site-ului revistei.

Pentru a trimite o propunere de publicare este necesar să vă înregistrați pe site ca autor al revistei *Krypton*, completând formularul on-line disponibil la acest link:

<http://ojs.romatrepress.uniroma3.it/index.php/krypton/user/register>

După înregistrare și confirmare, puteți începe procedura de trimitere a propunerii, printr-un click pe "Trimite o nouă propunere" și urmând procedura ghidată în cinci pași.

Articolele vor fi supuse unui proces *peer-review* efectuat de doi referenți anonimi, iar rezultatul evaluării va fi comunicat în 30 de zile de la primirea articolului.

Contribuțiile – care nu pot depăși 35.000 de semne cu spații incluse – vor trebui să respecte normele redacționale ale revistei.